

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Μ. Ναθαναήλ, Ε.Δ.

Αρ.Υπόθεσης: 99/20

Αστυνομικός Διευθυντής Λευκωσίας

εναντίον

Δώρος Πολυκάρπου

Κατηγορούμενος

Ημερομηνία: 21.12.23

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα. Μ. Χαραλάμπους

Για τον Κατηγορούμενο: κα.Ρ. Πεκρή

Κατηγορούμενος: Παρών

ΑΠΟΦΑΣΗ

Διελκυστίνδα στην παρούσα υπόθεση αποτελεί το κατά πόσον ο κατηγορούμενος «την 2 Αυγούστου 2019 στην Επαρχία Λευκωσίας, εσκεμμένα παρεμπόδισε όργανο τήρησης της τάξης, δηλαδή τον Αστ. 1548, Α. Χαριλάου της τροχαίας Λευκωσίας, κατά την κανονική εκτέλεση του καθήκοντος του». Νομική βάση της μοναδικής κατηγορίας που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος αποτελεί το άρθρο 244(β) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Η κατηγορούσα αρχή κάλεσε προς απόδειξη της υπόθεσης της δύο μάρτυρες, ενώ κληθείς σε απολογία δυνάμει απόφασης Δικαστηρίου, ο κατηγορούμενος επέλεξε όπως καταθέσει ενόρκως.

Μαρτυρία Κατηγορούσας Αρχής:

Για καλύτερη αντίληψη των γεγονότων που αφορούν την παρούσα, το Δικαστήριο θα παραθέσει πρώτα την μαρτυρία του παραπονούμενου, **ΜΚ2**, και ακολούθως τη μαρτυρία του ανακριτή, **ΜΚ1**.

Ο **Αστ. 1548 Α. Χαριλάου**, Υπεύθυνος της ομάδας «Ζ» από το Σεπτέμβριο του 2007, αποτελεί το πρόσωπο που κατήγγειλε τον κατηγορούμενο για παρεμπόδιση στο αστυνομικό του έργο. Υιοθέτησε το περιεχόμενο της κατάθεσης του, Τεκμήριο 6. Εκεί αναφέρει ότι την επίδικη μέρα και ώρα 10:35 στην Οδό ΑΧΧΧ στη Λευκωσία είδε τον

υπεύθυνο οδηγό της μοτοσυκλέτας με αριθμούς εγγραφής ΧΧΧ ΧΧΧ όπως οδηγεί αυτή μη φέροντας κράνος ασφαλείας. Σήμανε τη σειρήνα του καλώντας τον όπως σταματήσει. Αντ' αυτού, ο οδηγός προσπάθησε να διαφύγει, εισερχόμενος στην Οδό ΠΧΧΧ όταν και ανακόπηκε. Ο Αστυνομικός πλησίασε τον οδηγό για να προβεί σε έλεγχο, όταν στο μέρος προσήλθε ο κατηγορούμενος, Πρόεδρος της ΚΙΣΑ. Το σημείο ανακοπής του οδηγού της μοτοσυκλέτας ήταν απέναντι από τα γραφεία της εν λόγω οργάνωσης. Ο κατηγορούμενος αφού πλησίασε, άρχισε να ρώτα τον οδηγό της μοτοσυκλέτας «τι έγινε;», «είσαι καλά;», «τι έκανες και σε σταμάτησε;», «είσαι εντάξει;». Ζήτησε άμεσα από τον κ. Πολυκάρπου όπως αποχωρήσει από το μέρος και να τον αφήσει να κάνει την δουλειά του, αφού από τον προκαταρκτικό έλεγχο που διεξήγαγε η μοτοσυκλέτα φαινόταν ότι ήταν κλοπιμαία. Ο κατηγορούμενος του απάντησε «Εν νε που την δουλειά σου ρε να που να κάμω, ενε κατάλαβες καλά», συνεχίζοντας όπως υποβάλλει ανακριτικές ερωτήσεις στον οδηγό όπως «πόσων χρονών είσαι;», «από πού είσαι;», «μην ανησυχείς θα πάνε όλα καλά αν θέλεις βοήθεια πες μου». Η ώρα 10:40 πληροφόρησε τον κ. Πολυκάρπου ότι είναι υπό σύλληψη για το αδίκημα της παρεμπόδισης αστυνομικού κατά την εκτέλεση του νόμιμου καθήκοντος του και αφού του επίστησε την προσοχή στο Νομό, ο κατηγορούμενος του απάντησε «μα ποιον ένα συλλάβεις ρε». Στον κατηγορούμενο δεν τοποθέτησε χειροπέδες εκείνη τη στιγμή, ο οποίος συνέχισε να συνομιλεί με τον οδηγό της μοτοσυκλέτας. Μέχρι εκείνη τη στιγμή τα στοιχεία του οδηγού δεν είχαν εξακριβωθεί. Ο οδηγός ερωτηθείς μετά, ανέφερε ότι είναι 18 ετών, ότι ονομάζεται Δράκος Αλεξάνδρου, είναι κάτοχος οδηγού, και ότι η μοτοσυκλέτα είναι δική του. Την ίδια ώρα, έλαβε μήνυμα από το ΚΕΜ ότι η μοτοσυκλέτα κλάπηκε τον Ιούλιο του 2019 από την Οδό ΜΧΧΧ στη Λευκωσία. Αμέσως προχώρησε στην σύλληψη του οδηγού για τα αδικήματα της παράνομης κατοχής περιουσίας, χωρίς ασφάλεια και χωρίς συγκατάθεση του ιδιοκτήτη.

Στο μέρος κλήθηκαν ενισχύσεις στην παρουσία των οποίων ο κατηγορούμενος προσπάθησε να αποδράσει της σύλληψης, περπατώντας γοργά προς το γραφείο του. Ο μάρτυρας τον ανέκοψε, ρωτώντας τον «πού πάει», με τον κατηγορούμενο να απαντά «τί θέλεις από εμένα». Σε εκείνη τη στιγμή του τοποθέτησε χειροπέδες πισθάγκωνα βάσει αστυνομικών διατάξεων και αφού προσήλθε περίπολο της αστυνομίας, μεταφέρθηκε στον κεντρικό σταθμό. Σχεδόν ταυτόχρονα χειροπέδες τοποθετήθηκαν και στον οδηγό της μοτοσυκλέτας ο οποίος επίσης μεταφέρθηκε στον κεντρικό σταθμό. Εκεί διαπιστώθηκε από περαιτέρω εξετάσεις ότι το εν λόγω πρόσωπο ήταν ο ΑΧΧΧ ΑΧΧΧ, ετών 16, από τη Ρουμανία. Παρέδωσε στον κατηγορούμενο τα δικαιώματά του, τα οποία ο τελευταίος

υπέγραψε στην παρουσία του. Ο κατηγορούμενος του ανέφερε ότι θα τον καταγγείλει στην Ανεξάρτητη Αρχή Διερεύνησης Ισχυρισμών και Παραπόνων εναντίον της Αστυνομίας.

Κατά την **κυρίως εξέταση** του ανέφερε ότι όταν ανέκοψε τον οδηγό της μοτοσυκλέτας, ο ίδιος ήταν μόνος του στο χώρο, φορώντας την στολή της Ομάδας «Ζ». Στο πίσω μέρος της στολής του γράφει «Αστυνομία/Police» και το κράνος που φορούσε έφερε επάνω του το γράμμα «Ζ». Οι φάροι επί της μοτοσυκλέτας του, χρώματος άσπρου και μπλε, ήταν σε λειτουργία, ενώ ενεργοποιημένη ήταν και σειρήνα της. Τον κατηγορούμενο, τον οποίο αναγνώρισε επί του εδωλίου, τον γνωρίζει από τα Μέσα Επικοινωνίας, όμως όχι προσωπικά.

Περιγράφοντας το περιστατικό δήλωσε ότι, μόλις ξεκίνησε να συνομιλεί με τον οδηγό παραβάτη, ο κατηγορούμενος εισήλθε στο πεδίο έλεγχου του, σε μια απόσταση ενός με δύο μέτρα, δημιουργώντας μεταξύ του ιδίου, του κατηγορούμενου και του οδηγού της μοτοσυκλέτας, ένα τριγωνικό σχήμα. Μόλις είχε επιστήσει την προσοχή στον οδηγό όπως παραμένει στο χώρο με σκοπό την διεξαγωγή έλεγχου, αφού ως ο ίδιος αντιλήφθηκε, υπήρχε μεγάλη πιθανότητα όπως η εν λόγω μοτοσυκλέτα ήταν κλοπιμαία. Ενώ προσπαθούσε να ανακαλύψει τα στοιχεία του οδηγού ο κατηγορούμενος πλησίασε τον τελευταίο, ξεκινώντας να του υποβάλλει ερωτήσεις. Ο κατηγορούμενος δεν απηύθυνε το λόγο προς τον ίδιο. Παρά τη σύσταση που του έκανε όπως απομακρυνθεί από σημείο, δηλώνοντας του ότι τον εμπόδιζε στην εκτέλεση των καθηκόντων του, ο κατηγορούμενος παρέμεινε εκεί, συνεχίζοντας στο ίδιο μοτίβο. Ερωτηθείς αν ευσταθεί ο ισχυρισμός του κατηγορούμενου, (ως αυτός αποτυπώνεται στην ανακριτική του κατάθεση), ότι ο τελευταίος τον είχε και προηγουμένως καταγγείλει για ανάρμοστη συμπεριφορά εναντίον πολίτη, ο μάρτυρας απάντησε ότι δεν γνωρίζει αν ο κ. Πολυκάρπου τον κατήγγειλε. Ποτέ δεν έχει καταδικαστεί από οποιοδήποτε Δικαστήριο ή σε οποιαδήποτε πειθαρχική διαδικασία. Σε ότι αφορά το επίδικο περιστατικό, γνωρίζει, ότι ο κατηγορούμενος τον κατήγγειλε, με την απόφαση να είναι αθωωτική στο πρόσωπο του.

Αντεξετασθείς συμφώνησε ότι την ώρα που ο κατηγορούμενος πλησίασε τον οδηγό, ο τελευταίος, δεν βρισκόταν υπό σύλληψη. Ερωτηθείς εκ νέου αν γνωρίζει τον κατηγορούμενο, απάντησε ότι τον γνωρίζει τόσο από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας ως τον Πρόεδρο της ΚΙΣΑ, αλλά και από παλαιότερες τροχαίες παραβάσεις του, για τις οποίες τον κατήγγειλε ο ίδιος. Η ΚΙΣΑ απάντησε ερωτηθείς, αποτελεί το Κίνημα Ισότητας Στήριξης Αλλοδαπών, το έργο και δράση της οποίας όμως δεν γνωρίζει. Ερωτηθείς από την κα.

Πεκρή σε τι συνίστατο η παρεμπόδιση, ο μάρτυρας απάντησε ότι «την ώρα που προβαίνει σε έλεγχο, δεν μπορεί κάποιος να έρχεται στο πεδίο του, επιβάλλοντας του τι θα κάνει με τον οποιοδήποτε παραβάτη». Εκείνη την ώρα προσπαθούσε να εξακριβώσει τα στοιχεία του οδηγού, την καταγωγή του, αλλά και να διερευνήσει την υποψία που υπήρχε περί κλοπιμαίας μοτοσυκλέτας. Διαφώνησε με τη θέση ότι ο οδηγός της μοτοσυκλέτας φαινόταν ανήλικος, δηλώνοντας ότι, δεν του είχε καν δοθεί χρόνος όπως διεξάγει έλεγχο για να μπορεί να εξακριβώσει τα πιο πάνω, ενώ στη θέση ότι μοναδικός λόγος που είχε πλησιάσει ο κ. Πολυκάρπου σε τριγωνικό σχήμα τον οδηγό ήταν γιατί αντιλήφθηκε ότι αυτός ήταν ανήλικος, ο μάρτυρας απάντησε:

«Δηλαδή ο κ. Πολυκάρπου μέσα σε 5 δευτερόλεπτα έκρινε ότι ο μοτοσικλετιστής ήταν ανήλικος, ότι ήθελε βοήθεια, και ότι δεν μπορούσε να προσφέρει η Αστυνομία τη βοήθεια και να την προσφέρει ο Πολυκάρπου; Δεν το δέχομαι. Ο ανήλικος, που δεν ήξερα ότι ήταν ανήλικος, ο χειρισμός που του έγινε από την αστυνομία ήταν μια χαρά και εγώ ουδέν έχω οποιοδήποτε παράπονο για βία ή οτιδήποτε ενώπιόν μας».

Δέχθηκε τη θέση της κας. Πεκρή ότι προ της ακινητοποίησης της μοτοσυκλέτας είχε φωνάξει στον οδηγό δυνατά όπως σταματήσει γιατί αυτός δεν συμμορφώθηκε στο σήμα του όπως ελαττώσει ταχύτητα και σταματήσει. Συμφώνησε ότι ο κατηγορούμενος σε κανένα σημείο δεν παρότρυνε τον οδηγό της μοτοσυκλέτας όπως διαφύγει της σκηνής ή όπως μην απαντά στις σχετικές ερωτήσεις. Στη θέση ότι ο κατηγορούμενος προσφέρθηκε όπως μεταβεί οικειοθελώς στον αστυνομικό σταθμό, παρακαλώντας όπως μην του τοποθετηθούν χειροπέδες, ο μάρτυρας απάντησε ότι η διαδικασία είναι ίδια για όλους τους πολίτες, άπαξ και αποφασιστεί η σύλληψη τους.

Ο **Αστυφύλακας 3190, Σολέας** κληθείς, υιοθέτησε το περιεχόμενο της γραπτής του κατάθεσης, **Τεκμήριο 1**, όπου καταγράφεται ότι την 2.8.19 και μεταξύ των όρων 13:05 με 14:25 έλαβε ανακριτική κατάθεση από τον κατηγορούμενο σχετικά με την υπό διερεύνηση υπόθεση. Ως **Τεκμήρια 2 και 3** κατατέθηκαν αντίστοιχα, το έντυπο δικαιωμάτων ύποπτων προσώπων, η ανακριτική κατάθεση του κατηγορούμενου ενώ ως **Τεκμήριο 4**, κατατέθηκε στη διαδικασία η γραπτή κατηγορία που του αποδόθηκε. Ερωτηθείς σε ποιες ενέργειες προέβη ως ανακριτής της υπόθεσης, απάντησε ότι κατάθεση έλαβε από την κα. Α.Π η οποία εργάζεται με τον κατηγορούμενο, ενώ κατάθεση προσπάθησε να λάβει και από τρίτο πρόσωπο το κατάστημα του οποίου ήταν κοντά στο υπό συζήτηση περιστατικό, με το πρόσωπο αυτό να μην επιθυμεί όπως αναφέρει οτιδήποτε. Ως δήλωσε ο ΜΚ1, πέραν των ως άνω, «έγιναν προσπάθειες επικοινωνίας με ακόμα δύο άτομα που σχετίζονταν με το περιστατικό. Έγιναν επισκέψεις στο μέρος χωρίς να εντοπιστούν όμως, οπότε δεν

λήφθηκαν άλλες καταθέσεις. Εν μου ονομάστηκαν άλλοι μάρτυρες για να μπορέσω να πάω συγκεκριμένα, στοχευμένα, έψαξα στην περιοχή χωρίς όμως να...». Προς επιβεβαίωση των πιο πάνω ενεργειών του, κατέθεσε ως **Τεκμήριο 5** σχετικό ημερολόγιο ενεργείας ημερ. 4.12.19. Σημείωσε ότι κατάθεση προσπάθησε να λάβει και από τον οδηγό της μοτοσυκλέτας όμως παρά τις προσπάθειες επικοινωνίας που έγιναν, οι οποίες περιλάμβαναν και επίσκεψη στην οικία του, κατέστη αδύνατο να εντοπιστεί.

Αντεξεταζόμενος συμφώνησε ότι παρά το ότι και ο οδηγός της μοτοσυκλέτας είχε μεταβεί, ομοίως με τον κατηγορούμενο την ίδια ημέρα, στον Αστυνομικό Σταθμό, κατάθεση ως προς τα επίδικα γεγονότα δεν λήφθηκε από τον πρώτο σε εκείνο το χρόνο. Ως δήλωσε ο μάρτυρας, η διερεύνηση έγινε σταδιακά και αυτό γιατί, σε ότι αφορούσε τον οδηγό της μοτοσυκλέτας, είχε σχηματιστεί άλλος φάκελος που αφορούσε από μέρους του προηγηθείσες τροχαίες και άλλες παραβάσεις, οι οποίες έχριζαν ταυτοχρόνως, διερεύνησης. Διαφώνησε με την κα. Πεκρή ότι οι ενέργειες του για εντοπισμό άλλων μαρτύρων δεν ήταν ουσιαστικές, παραπέμποντας στο ημερολόγιο ενεργείας που δημιούργησε, **Τεκμήριο 5**. Τόνισε ότι, οι μετέπειτα προσπάθειες του για εντοπισμό του οδηγού δεν έφεραν τα επιθυμητά αποτελέσματα για σκοπούς λήψης κατάθεσης, ενώ οι λοιποί μάρτυρες που εντοπίστηκαν, είτε δεν είχαν πληροφορίες να του δώσουν, είτε δεν επιθυμούσαν να δώσουν οποιαδήποτε κατάθεση επί του προκείμενου.

Μαρτυρία Κατηγορούμενου:

Οι ισχυρισμοί του κατηγορούμενου ως προς την εξέλιξη των γεγονότων κατά την επίδικη ημερομηνία αποτυπώνονται στη γραπτή του κατάθεση, **Τεκμήριο 3**. Εκεί αναφέρει ότι, ο χώρος εργασίας του είναι τα γραφεία της ΚΙΣΑ στην Οδό ΑΧΧΧ ΧΧ, στη Λευκωσία. Περί τις 10:30 άκουσαν φωνές και βγήκε έξω τόσο ο ίδιος, όσο και οι γείτονες του καθότι θεώρησαν ότι γινόταν καβγάς μεταξύ πολιτών. Όταν βγήκε έξω, περί τα 15 μέτρα από την είσοδο του γραφείου του είχε ένα αστυνομικό και ένα νεαρό με μοτόρα, στάθμευμένοι και οι δύο μπροστά από το κτίριο. Ένιωσε ότι υπήρχε ένταση καθότι ο αστυνομικός φώναζε στον ασύρματο ή στο νεαρό. Ο ίδιος δεν απεύθυνε τον λόγο στον αστυνομικό παρά μόνο πλησίασε τον νεαρό για να τον ρωτήσει τι έγινε, και αν ήταν καλά. Ο αστυνομικός του ζήτησε να φύγει, με τον ίδιο να του απαντά ότι βρίσκεται στο πεζοδρόμιο, δεν ενοχλεί και έχει δικαίωμα να βρίσκεται εκεί. Τότε θυμωμένα ο αστυνομικός αποκρίθηκε ότι ήταν υπό σύλληψη για παρεμπόδιση του έργου της αστυνομίας, καλώντας στον ασύρματο του για ενισχύσεις με σκοπό τη μεταφορά του στο σταθμό. Ο ίδιος αποκρίθηκε ότι δεν υπάρχει

λόγος ούτε για να του περάσουν χειροπέδες, ούτε για να πάει στον αστυνομικό σταθμό συνοδεία οχήματος, προτείνοντας όπως μεταβεί εκεί αυτοβούλως και οικειοθελώς. Ο αστυνομικός του αρνήθηκε επαναλαμβάνοντας του ότι είναι υπό σύλληψη. Ζήτησε από τους αστυνομικούς όπως τον συνοδεύσουν ή του επιτρέψουν όπως μεταβεί στο γραφείο του για να τηλεφωνήσει στο δικηγόρο του ή όπως του αφαιρέσουν τις χειροπέδες για να τηλεφωνήσει και να πιεί νερό, πράγμα το οποίο δεν του επέτρεψαν, λέγοντας του ότι αυτά μπορούν να γίνουν στον αστυνομικό σταθμό. Ανακρινόμενος ανέφερε ότι, όταν του ζήτησε ο αστυνομικός όπως απομακρυνθεί από το σημείο, ο οδηγός ήταν εκεί περιμένοντας, ενώ εκ μέρους του ιδίου καμία πρόθεση για επέμβαση ή παρέμβαση δεν υπήρξε, και προς τούτο υπάρχουν και μάρτυρες από τα γύρω καταστήματα και γραφεία. Η συνομιλία που είχε με τον νεαρό αφορούσε στο «αν είναι καλά», «τι έγινε», «αν έχει άδεια» και «αν η μοτόρα είναι δική του». Στο άκουσμα ότι η μοτόρα ήταν του πατέρα του, ο κατηγορούμενος του είπε όπως τον ειδοποιήσει να προσέλθει στη σκηνή. Καμία προσπάθεια δεν έκανε όπως «αποδράσει» από το μέρος, παρά μόνο ζήτησε όπως του επιτραπεί να πιεί νερό από το γραφείο του και τηλεφωνήσει στο δικηγόρο του, επαναλαμβάνοντας την πρόθεση του όπως μεταβεί αυτοβούλως στο σταθμό. Ο λόγος δε που πλησίασε στο μέρος είναι γιατί «ως ενεργός πολίτης, αλλά και ως στέλεχος μιας οργάνωσης ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έχουμε υποχρέωση και δικαίωμα να βλέπουμε πώς ασκεί την εξουσία του ένας αστυνομικός και όχι μόνο να μην το παρεμποδίζουμε αλλά και να τον βοηθούμε όταν κάνει σωστά τη δουλειά του με σεβασμό των πολιτών, είτε ύποπτοι είτε όχι». Ο συγκεκριμένος αστυνομικός ενήργησε εκδικητικά και με συναισθηματικό θυμό απέναντι του, καθότι ο κατηγορούμενος τον είχε καταγγείλει πριν λίγο καιρό για ανάρμοστη και βίαιη συμπεριφορά έναντι άλλου πολίτη. Σε σχέση με το παρόν περιστατικό δήλωσε, προτίθεται όπως επίσης προβεί σε καταγγελία εναντίον του αστυνομικού για τη συμπεριφορά του.

Κατά την **κυρίως του εξέταση** εξήγησε ότι στη ΚΙΣΑ υπήρξε, τη συγκεκριμένη περίοδο, Εκτελεστικός Διευθυντής. Η ΚΙΣΑ είναι μια μη κυβερνητική οργάνωση που ασχολείται με θέματα μετανάστευσης, ασύλου, καταπολέμησης της εμπορίας προσώπων καθώς και θέματα που αφορούν τον ρατσισμό και διακρίσεις παντός είδους. Παρέχει δωρεάν υπηρεσίες σε πρόσωπα των οποίων τα δικαιώματα τους επηρεάζονται, και τα οποία χρήζουν είτε ενημέρωσης, είτε πληροφόρησης είτε συμβουλευτικής στήριξης.

Παρακολουθεί παράλληλα με τα πιο πάνω ως μη κυβερνητικός οργανισμός, ζητήματα που αφορούν στην προστασία ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ετοιμάζοντας εκθέσεις προς θεσμοθετημένα σώματα, τόσο εγχώρια όσο και του εξωτερικού όταν και εφόσον τους ζητηθεί. Κατέθεσε στη διαδικασία ως **Τεκμήριο 7**, το Καταστατικό του Οργανισμού της ΚΙΣΑ, ενώ ως **Τεκμήριο 8** παρουσίασε έγγραφο με τίτλο «Μνημόνιο Συνεργασίας μεταξύ Αστυνομίας Κύπρου και Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων για την Προστασία και Προώθηση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων». Ο ρόλος της ΚΙΣΑ, η οποία συνυπέγραψε μεταξύ άλλων Μη Κυβερνητικών Οργανισμών το εν λόγω έγγραφο, είναι όπως παρακολουθούν και παρεμβαίνουν με διάφορους τρόπους εκεί όπου διαπιστώνεται τυχόν παραβίαση των δικαιωμάτων των επηρεαζόμενων. Προ της ανάληψης των καθηκόντων του ως Εκτελεστικός Διευθυντής της ΚΙΣΑ, εργάστηκε για περίοδο πέραν των 15 ετών μεταξύ άλλων, ως Ιδρυματικός Λειτουργός στον Εφηβικό Ξενώνα Λευκωσίας καθώς και ως Σύμβουλος Οικογενειών για θέματα βίας στην οικογένεια, στην υπηρεσία του Γραφείου Κοινωνικής Ευημερίας. Επειδή φαινόταν δήλωσε, ότι ο νεαρός ήταν ανήλικος, και επειδή υπήρχε πολύ ένταση και φωνές, ο ίδιος πλησίασε στο χώρο χωρίς να ενοχλήσει, ρωτώντας τον νεαρό αν είναι καλά, από πού είναι, και αν μπορεί να κάνει κάτι για να τον βοηθήσει. Τα πιο πάνω έλαβαν χώρα ναι, αλλά σε κανένα στάδιο δεν επέδειξε επιθετικότητα ή αμφισβήτηση στο ρόλο του ΜΚ2. Ο ίδιος θεώρησε ότι η παρουσία του βοήθησε τον νεαρό αφού, αν όντως είχε διαπράξει κάποιο αδίκημα, προφανώς και θα ανησυχούσε.

Ναι, ο ΜΚ2 του ζήτησε να φύγει, όμως ο ίδιος παρέμεινε στο χώρο γιατί δεν είχε αντιληφθεί με ποιο τρόπο εμπόδιζε τον αστυνομικό από το να κάνει την δουλειά του. Ως ο ίδιος το έθεσε: «Θεωρώ ότι και ως κοινωνικός Λειτουργός, και ως Εκτελεστικός Διευθυντής και ως πολίτης, ήμουν εκεί με τη γνώση ότι δεν έπρεπε να παρέμβω στο έργο της αστυνομίας αλλά ταυτόχρονα νοιαζόμουν για έναν νεαρό που ένιωθα ότι ήταν τρομοκρατημένος». Στην παρουσία του αστυνομικού, ο νεαρός δήλωσε ότι ήταν 16 ετών, και από τη στιγμή που ο νεαρός είχε σταματήσει δεν υπήρχε λόγος «ο ΜΚ2 να φωνάζει και να τον ακούει η γειτονιά». Τον ΜΚ2 δεν γνώριζε από προηγουμένως, όμως τον είδε σε μια εκδήλωση που έλαβε χώρα την 1.6.2019 όταν αντέδρασε με παρόμοιο τρόπο εναντίον άλλου πολίτη/ διαδηλωτή. Κατήγγειλε αυτόν στην ΑΔΕΠΑ και έδωσε μαρτυρία προς υποστήριξη των θέσεων του, εναντίον του εν λόγω αστυνομικού.

Αντεξετασθείς δήλωσε ότι σκοπός παρουσίασης του **Τεκμηρίου 7** (Καταστατικό) ήταν για να καταδειχθεί ο ρόλος και η αποστολή της ΚΙΣΑ. Συμφώνησε ότι δυνάμει των όσων εκεί καταγράφονται σκοποί της οργάνωσης μεταξύ άλλων, αποτελούν, «η παρέμβαση στη κυπριακή κοινωνία με στόχο την εξέλιξη της σε μια κοινωνία συνεργασίας, κατανόησης, ισότητας ανεξαρτήτως κοινοτικής προέλευσης, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, ιθαγενείας προσφυγικής βιογραφίας», η «ευαισθητοποίηση της κοινωνίας για φαινόμενα που εκτρέφουν τον αποκλεισμό, τις διακρίσεις, το ρατσισμό, και τη ξενοφοβία»¹, ενώ στην επίτευξη των πιο πάνω σκοπών, στόχος είναι η δημιουργία «κέντρου παροχής υπηρεσιών πληροφόρησης, στήριξης, προάσπισης και διαμεσολάβησης σε μετανάστριες/τες, αιτητές πολιτικού ασύλου και πρόσφυγες και η εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων εκπαίδευσης του προσωπικού και εθελοντριών/των που θα συμμετέχουν στις υπηρεσίες στήριξης»². Η επίτευξη των πιο πάνω σκοπών δήλωσε, λαμβάνει χώραν επίσης δια της εκπροσώπησης αιτητών πολιτικού ασύλου ενώπιον των αρμόδιων Δικαστηρίων. Ερωτηθείς κατά πόσον υπάρχει οποιοσδήποτε όρος στο καταστατικό που να επιτρέπει στη ΚΙΣΑ όπως επεμβαίνει ή παρεμβαίνει στο έργο της αστυνομίας, ο κατηγορούμενος απάντησε ότι η «ΚΙΣΑ δικαιούται να παρακολουθεί το πώς εφαρμόζει η αστυνομία την εξουσία που της δίδει ο νόμος». Συμπλήρωσε μάλιστα ότι επ' ουδενί όμως η παρακολούθηση, ή το «monitoring» που λαμβάνει χώρα δεν πρέπει να ξεπερνά τη νοητή γραμμή που υπάρχει, και να καταλήγει σε παραβίαση του έργου της αστυνομίας. Εξέφρασε εκ νέου την πεποίθηση ότι τη συγκεκριμένη μέρα δεν έκανε οτιδήποτε μεμπτό αφού, ούτε το λόγο δεν απηύθυνε στον ΜΚ2. Στη θέση της κας. Χαραλάμπους με παραπομπή στο **Τεκμήριο 8** ότι, όλες οι ενέργειες που εκεί καταγράφονται, όπως παραδείγματος χάριν, επισκέψεις σε χώρους κράτησης ή άλλων εγκαταστάσεων, συνομιλίες με κρατούμενους ή ακόμη και παροχής βοήθειας σε ευάλωτα πρόσωπα από τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, γίνονται πάντοτε μετά από γραπτή άδεια και ή έγκριση του Αρχηγού Αστυνομίας, ο κατηγορούμενος απάντησε ότι είθισται όπως αποστέλλεται πρώτα μια επιστολή στον Αρχηγό προς ενημέρωση του, ο οποίος δίδει την άδεια στους αρμοδίους όπως εισέλθουν στον χώρο που επιθυμούν για εκτέλεση του έργου τους.

¹ **Τεκμήριο 7**- «Κεφάλαιο 2- Σκοποί- Παρ.2».

² **Τεκμήριο 7**- «Κεφάλαιο 2- Σκοποί- Παρ.3»

Ερωτηθείς για το επίδικο περιστατικό ανέφερε ότι πιθανόν προ της εξόδου του από το κτίριο να άκουσε αστυνομική σειρήνα όμως δεν μπορεί να είναι βέβαιος. Συμφώνησε με την κατηγορο ότι δεν υπήρξε καβγάς ως κατέγραψε στην κατάθεση του, αφού ο αστυνομικός την ώρα που τον είδε, μιλούσε δυνατά στον ασύρματο και δεν φώναζε στον νεαρό. Συμφώνησε επίσης ότι τον συγκεκριμένο αστυνομικό αναγνώρισε αμέσως με την έξοδο του από το κτίριο, ο οποίος ήταν ένστολος και εν ώρα καθήκοντος, αφού ήταν με την αστυνομική του μοτοσυκλέτα και τη στολή του. Αντιλήφθηκε επίσης, ότι πιθανόν να διερευνείτο η διάπραξη αδικημάτων, αφού ο μοτοσικλετιστής δεν έφερε κράνος ασφαλείας. Δεν μπορούσε τον ουσιώδη χρόνο, να αποκλείσει ότι ο οδηγός παραβάτης ενδέχεται να ήταν Κύπριος πολίτης, όμως, λόγω των χαρακτηριστικών του, πίστευε ότι αυτός ήταν Ανατολικοευρωπαίος. Συμφώνησε με την κα. Χαραλάμπους ότι τα «περί αλλοδαπού, ανήλικου, νεαρού», δεν ανέφερε στην κατάθεση του, αποδίδοντας την εν λόγω παράλειψη στο γεγονός ότι η δική του σύλληψη ήταν μια τραυματική για τον ίδιο, εμπειρία. Θα ήταν καλύτερα να το έπραττε. Ο νεαρός όταν βγήκε έξω δήλωσε, δεν ήταν κτυπημένος, ούτε διαπίστωσε ότι αυτός είχε εκτεθεί σε οποιαδήποτε βία. Ο νεαρός δεν έκλαιγε ούτε φώναζε για βοήθεια. Ο κατηγορούμενος αποδέχθηκε τη θέση της κατηγορούσας αρχής ότι κανένας εκ των εμπλεκόμενων δεν είχε ζητήσει τη βοήθεια του, ούτε είχε λάβει άδεια από οιοδήποτε αστυνομικό πριν ξεκινήσει να συνομιλεί με τον νεαρό. Η πιο κάτω στιχομυθία ως προς τη παρουσία του κατηγορούμενου στο χώρο παρατίθεται αυτούσια.

«Ε. Τότε δεν κατάλαβα ποια ήταν η δουλειά σας να πάτε εκεί που διερευνάουν ένα αδίκημα στο χώρο.

Α. Σας έχω πει ξανά, το έχω πει Εντιμοτάτη, ότι νιώθω δίκαιος πολίτης και ως μέλος και εργοδοτούμενος αυτής της οργάνωσης έχουμε έγνοια χωρίς να ενοχλούμε επαναλαμβάνω το έργο της αστυνομίας να υπάρχει καλή μεταχείριση των πολιτών.

Ε. Θα μπορούσατε να μείνετε πίσω και να παρακολουθείτε το τι έκαμε ο αστυνομικός, αν βλέπατε οποιαδήποτε κακομεταχείριση ή οτιδήποτε άλλο να συνέβαινε μεταξύ νεαρού και αστυνομικού τότε αν θέλετε σαν ευσυνείδητος πολίτης να επέμβετε.

Α. Εγώ τον νεαρό τον ρώτησα αν είναι καλά μου είπε είναι καλά, τον ρώτησα αν είναι δική του μοτόρα, μου είπε είναι του πατέρα του, του είπα εφόσον είναι του πατέρα σου θα τον ειδοποιήσεις να έρθει εδώ.

Δικαστήριο (προς μάρτυρα): Συγγνώμη που σας διακόπτω, η ερώτηση δεν ήταν αυτή.

Μάρτυρας: Δεν βλέπω ότι εγώ με αυτόν το τρόπο, θεωρώ ότι είναι μέσα στα πλαίσια του δικού μας ρόλου τούτο.

Δικαστήριο (προς μάρτυρα): Της ιδιότητας σας υπό την ομπρέλα της ΚΙΣΑ;

Μάρτυρας: Μάλιστα, αλλά θεωρώ και ως ενεργός πολίτης θεωρούμε πρέπει να έχουμε αυτά τα πράγματα έγνοια αλλά ιδιαίτερα ως μέλος της οργάνωσης τούτης με την αποστολή και τη δουλειά που κάνουμε, ήθελα να τον ρωτήσω αν είναι καλά, αν χρειάζετον βοήθεια να τον βοηθήσουμε, όχι για να παρέμβουμε, έχει δικαιώματα ο ύποπτος».

Τέλος, συμφώνησε με την κα. Χαραλάμπους ότι η μεταχείριση που έλαβε, παρά την διαφωνία του με αυτή, ήτοι τη σύλληψη με χειροπέδες και την αναμονή του στο σημείο μέχρι και τη μεταφορά του στο σταθμό εντός αστυνομικού περιπολικού, είναι αυτή που ακολουθείται σε κάθε περίπτωση σύλληψης προσώπου. Συμφώνησε επίσης ότι ο ΜΚ2 του ζήτησε όπως αποχωρήσει από τον χώρο ευγενικά, διαφωνώντας ότι ο ίδιος αποκρίθηκε χρησιμοποιώντας τη φράση «εννε που τη δουλειά σου ρε νταμπου να κάνω, εν εκατάλαβες καλά», δηλώνοντας ότι, «ξέρω πολύ καλά αν πρέπει να προσέξεις εκείνη τη στιγμή κάτι, όταν νιώθεις τόση πολλή ένταση, είναι να είσαι ευγενικός και να είσαι ξεκάθαρος με το τι λές ούτως ώστε να κρατηθούν σωστές αποστάσεις. Το «ρε» και «ίνταμπου κάμεις» προκαλείς παρά να ησυχάζεις τα πράγματα κατά την άποψη μου και θεωρώ ούτε είναι του χαρακτήρα μου, ούτε είμαι τόσο ανόητος να πω κάτι τέτοιο στον αστυνομικό». Στη θέση της κατηγορούσας αρχής ότι, καμία ποινική δίωξη δεν έγινε στον ΜΚ2 δυνάμει της καταγγελίας του, σε σχέση με το επίδικο περιστατικό, ο κατηγορούμενος απάντησε ότι, αυτό μπορεί να ήταν απόφαση του Γενικού Εισαγγελέα, ή ενδεχομένως να κρίθηκε από την ΑΔΥΠΑ ότι δεν υπήρχαν τα δεδομένα τα οποία θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην ποινική δίωξη του εν λόγω αστυνομικού.

Αγορεύσεις

Με το πέρας της ακροαματικής διαδικασίας αμφότεροι συνήγοροι αγόρευσαν προς υποστήριξη των εκατέρωθεν θέσεων τους. Η κα. Πεκρή κάλεσε το Δικαστήριο όπως αθώσει τον πελάτη της, δηλώνοντας ότι η κατηγορούσα αρχή δεν έχει καταφέρει όπως αποδείξει τα συστατικά στοιχεία που απαρτίζουν το εν λόγω αδίκημα, και συγκεκριμένα, το εσκεμμένο της παρεμπόδισης. Παραπέμποντας στην **Ακκελίδου ν Αστυνομίας (2005) 2 Α.Α.Δ 249**, ανέφερε ότι δεν είναι αρκετό να υποθέτει κανείς ότι έτσι θα σκεφτόταν ένας λογικός άνθρωπος αν ήταν στη θέση του δράστη, αλλά αντίθετα, ότι, ο συγκεκριμένος δράστης κατά τον χρόνο διάπραξης του αδικήματος είχε δημιουργήσει ένοχη διάνοια. Προσέθεσε ότι στην παρούσα, το δικαίωμα του κατηγορούμενου σε δίκαιη δίκη έχει επηρεαστεί, και αυτό γιατί η παράλειψη του εξεταστή της υπόθεσης όπως εξασφαλίσει μαρτυρία από ουσιώδη μάρτυρα ως προς τα γεγονότα της παρούσας, και δη από τον

οδηγό της μοτοσυκλέτας, κρίνεται ως βαρύνουσας σημασίας. Η απουσία μάρτυρα κατηγορίας, η μαρτυρία του οποίου κρίνεται ως ουσιώδης για την απόδειξη βασικού στοιχείου της κατηγορίας, είναι πιθανό να καταστήσει την ετυμηγορία ενοχής, ακροσφαλή.

Εκ διαμέτρου αντίθετη, η εισήγηση της κατηγορούσας αρχής. Με παραπομπή στα πρακτικά της διαδικασίας, προώθησε τη θέση ότι, η μαρτυρία του κατηγορούμενου ήταν τόσο αντιφατική, που η πρόθεση του περί παρεμπόδισης του έργου του ΜΚ2 έχει αποδειχθεί περίτρανα, πρόθεση η οποία δημιουργήθηκε ευθύς μόλις ο κατηγορούμενος αντιλήφθηκε ότι ο αστυνομικός στη σκηνή ήταν ο ΜΚ2, τον οποίο είχε καταγγείλει για ανάρμοστη και απρεπή συμπεριφορά (ξανά), στην ΑΔΥΠΑ. Η πρόθεση του φανερώνεται, δήλωσε η κα. Χαραλάμπους, εφόσον αυτή δεν μπορεί να αποδειχθεί δια άμεσης μαρτυρίας, δια των εξωτερικών ή αντικειμενικών στοιχείων που περιβάλλουν την παρούσα υπόθεση. Η μαρτυρία συνέχισε, μιλά από μόνη της. Κανένα λόγο δεν είχε ο κατηγορούμενος όπως παρέμβει στο έργο του αστυνομικού, αφού ως ο ίδιος ο κατηγορούμενος παραδέχθηκε, κανένας δεν είχε ζητήσει τη βοήθεια του, ενώ στη σκηνή καμία παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν εκτυλίχθηκε που να μπορούσε ενδεχομένως να εκληφθεί ως δικαιολογία για την παρέμβαση του κατηγορούμενου. Ως προς το ζήτημα δε της δίκαιης δίκης, θέση της κατηγορούσας αρχής ήταν ότι, ο ΜΚ1 έκανε αναφορά στις προσπάθειες για εντοπισμό του εν λόγω νεαρού, καταγράφοντας αυτές σε σχετικό ημερολόγιο ενεργείας. Συνεπώς η θέση της υπεράσπισης περί πλημμελούς διερεύνησης δεν ευσταθεί. Η μη κλήτευση προσώπου από το οποίο δεν λήφθηκε κατάθεση, δεν μπορεί από μόνη της να θεωρηθεί ότι πλήττει κατά τρόπο ανεπανόρθωτο μάλιστα, το δικαίωμα του κατηγορούμενου σε δίκαιη δίκη. Ο οδηγός μπορεί να ήταν μεν παρών στο συμβάν, όμως το κατά πόσον ο κατηγορούμενος είχε πρόθεση ή όχι στη παρεμπόδιση του αστυνομικού, δεν αποτελεί ζήτημα το οποίο, ακόμη και αν λαμβάνετο κατάθεση από τον νεαρό, θα μπορούσε ο ίδιος (ο νεαρός), να απαντήσει.

Αξιολόγηση Μαρτυρίας/ Ευρήματα

Έχω ως γνώμονά μου τη νομολογία που αφορά στο ζήτημα αξιολόγησης της μαρτυρίας, την οποία έχω εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή, ενώ κατά την αξιολόγησή της δεν περιορίστηκα στην ατομική κρίση της αξιοπιστίας έκαστου μάρτυρος, αλλά ως προτάσσει η νομολογία την αντιπαρέβαλα και την εξέτασα στα πλαίσια του συνόλου της (**Μουσταφά ν. Κακουρή (2002) 1 Α.Α.Δ 165**). Είναι γεγονός ότι σε τέτοιας φύσεως

υποθέσεις, ήτοι, όπου υπάρχουν δύο αντικρουόμενες ουσιαστικά εκδοχές, το Δικαστήριο παρακολουθεί τους μάρτυρες με ιδιαίτερη προσοχή αφού, η εντύπωση:

«.....που αποκομίζει από τους μάρτυρες το πρωτόδικο Δικαστήριο φέρει μαζί της το ευεργέτημα της επισταμένης παρακολούθησης των όσων οι μάρτυρες καταθέτουν, τον τρόπο με τον οποίο καταθέτουν, τη λογική που η μαρτυρία τους εκπέμπει και όλα αυτά σε συνδυασμό με την ανάλογη αντιπαραβολή με τη δικογραφία στις πολιτικές υποθέσεις ή τις καταθέσεις στις ποινικές υποθέσεις και τα εν γένει τεκμήρια. Η ανθρώπινη εμπειρία εν πολλοίς, είναι οδηγός ως προς τη λογική των πραγμάτων.»³

Μέσω της αξιολόγησης ενός μάρτυρα το Δικαστήριο καλείται ουσιαστικά, να αναλύσει τα λεγόμενα του, τις αντιδράσεις και συμπεριφορά του επί του εδωλίου, και να αναδείξει υπό το πρίσμα της ανθρώπινης πείρας και φύσης το αξιόπιστο ή μη της εκδοχής που παρουσιάζεται. Χρειάζεται όμως προσοχή από το Δικαστή γιατί συμβαίνει αναξιόπιστος μάρτυς να προκαλεί ευμενή εντύπωση και αντίστροφα (**Χριστοφή Φώτης ν. Κώστα Γιάγκου Ζαχαριάδη (2002) 1 Α.Α.Δ 401**).

Ο **ΜΚ1** άφησε το Δικαστήριο με θετικές εντυπώσεις. Η ειλικρίνειά του όταν κατέθετε από το εδώλιο του μάρτυρα ήταν διάχυτη με το Δικαστήριο να μην εντοπίζει καμία προσπάθεια όπως, είτε αποκρύψει, είτε αλλοιώσει τα γεγονότα. Η ειλικρίνεια αλλά και ανεξαρτησία του ως ανακριτής εντοπίζεται και στο γεγονός ότι καμία προσπάθεια δεν έγινε από μέρους του είτε όπως βοηθήσει ή τεχνηέντως μεροληπτήσει δια της μαρτυρίας του υπέρ του συναδέλφου του, **ΜΚ2**. Παρά την αντεξέταση του ως προς το ολοκληρωμένο ή μη των ενεργειών του, στα πλαίσια διερεύνησης του επίδικου συμβάντος, ο **ΜΚ1** σε καμία αντίφαση δεν υπέπεσε, παρουσιάζοντας και στηρίζοντας τις προσπάθειες που έκανε για την ετοιμασία ενός ολοκληρωμένου αστυνομικού φακέλου, με παραπομπή στα σχετικά τεκμήρια.

Την μαρτυρία του **ΜΚ2** αποδέχομαι στην ολότητα της χωρίς ενδοιασμό. Ο μάρτυρας περιέγραψε παραστατικά, τα όσα κατά την δική του εκδοχή έλαβαν χώρα την επίδικη ημερομηνία, εξηγώντας με πάσα λεπτομέρεια πώς έλαβε χώρα το επίδικο, υπό του κατηγορητηρίου, συμβάν. Ο μάρτυρας κατέθετε με αμεσότητα και φυσικότητα, δίδοντας λεπτομέρειες ως προς την εξέλιξη των γεγονότων. Σημειώνεται ότι με πλείστες εκ των προβαλλόμενων θέσεων του, συμφωνεί και η μαρτυρία του κατηγορούμενου. Η αξιοπιστία

³ (Cyprus Popular Bank Public Co Ltd – Υπό εξυγίανση δυνάμει των προνοιών του Περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Αλλών Ιδρυμάτων Νόμου Ν.17(1)/2013 (Ενεργώντας Μέσω της Ειδικής Διαχειρίστριας της, Άντρης Αντωνιάδου) ν Otis Elevators (Cyprus) Ltd, (2015) 1(A) Α.Α.Δ 277.

του μάρτυρα αδιαμφισβήτητη αφού, κληθείς από την υπεράσπιση όπως παρουσιάσει τις τροχαίες παραβάσεις του κατηγορούμενου, για τις οποίες ο ίδιος (ΜΚ2) ενήργησε ως ο καταγγέλλων, ο μάρτυρας, απέδειξε του λόγου του αληθές, παραπέμποντας σε στοιχεία που εξασφάλισε, κατόπιν προτροπής από την υπεράσπιση. Ως δήλωσε, και δεν αμφισβητήθηκε από την υπεράσπιση, ζήτησε, στην προσπάθεια του όπως διερευνήσει το ενώπιον του υπό εξέλιξη τροχαίο αδίκημα, από τον κατηγορούμενο όπως απομακρυνθεί από το χώρο, καθιστώντας του σαφές ότι τον εμποδίζει στην εκτέλεση των καθηκόντων του. Η μαρτυρία του δε, επουδενί επηρεάστηκε ή κλονίστηκε από την καταγγελία που έκανε ο κατηγορούμενος στο πρόσωπο του σε σχέση με το επίδικο περιστατικό, με τις απαντήσεις του να δίδονται πηγαία, με φυσικότητα και χωρίς υστεροβουλία. Η ειλικρίνεια του επίσης εντοπίζεται στο γεγονός ότι παραδέχθηκε ότι προ της ακινητοποίησης της μοτοσυκλέτας φώναζε στον οδηγό της όπως σταματήσει, ενώ παρά την αντεξέτασή του δεν υπέπεσε σε καμία αντίφαση με τα όσα ανέφερε προφορικώς ενώπιον του Δικαστηρίου. Αντιθέτως, κάθε απάντησή του αντανakλούσε και ενίσχυε τις αρχικές του θέσεις, ως αυτές καταγράφηκαν στην κατάθεση του, προ μίας και πλέον σχεδόν, τετραετίας. Την μαρτυρία του συνεπώς το Δικαστήριο αποδέχεται στην ολότητά της ως πλήρως αξιόπιστη.

Στρέφεται τώρα το Δικαστήριο στην αξιολόγηση της μαρτυρίας του **κατηγορούμενου**. Η μαρτυρία του κατηγορούμενου προβλημάτισε έντονα το Δικαστήριο καθότι οι προβαλλόμενες κατά την επί ακροατηρίω διαδικασία θέσεις του, αναίρεσαν κατά κόρον, τους κατά την ανάκριση του προβαλλόμενους ισχυρισμούς του. Οι αντιφάσεις που εντοπίστηκαν στην μαρτυρία του, ως αυτές παρατίθενται ευθύς κατωτέρω, δημιουργούν προβληματισμό αναφορικά με τη φιλαλήθεια του ως προς τον πραγματικό λόγο που επέλεξε όπως μεταβεί στην σκηνή.

Ο κατηγορούμενος διατείνεται ότι θεώρησε ότι αποτελούσε μέρος των καθηκόντων του, τόσο ως ενεργός πολίτης, αλλά και ως μέρος της ΚΙΣΑ, όπως παράσχει βοήθεια στον οδηγό της μοτοσυκλέτας, θορυβούμενος από την φασαρία που άκουσε προηγουμένως, και που τον οδήγησε όπως εξέλθει από το γραφείο της ΚΙΣΑ για παροχή, εάν υπήρχε ανάγκη, βοήθειας. Εντοπίστηκαν όμως οι ακόλουθες αντιφάσεις ως προς τους λόγους που προσέγγισε τη σκηνή.

1. Ενώ δήλωνε στην κατάθεση του ότι άκουσε δυνατές φωνές, «τύπου καβγά», με το που εξήλθε του γραφείου του αντιλήφθηκε ότι στο χώρο υπήρχε αστυνομικός ο οποίος διερευνούσε περιστατικό και συνεπώς κανένας καβγάς δεν ήταν σε εξέλιξη.
2. Ενώ δήλωνε ότι «δεν υπήρχε λόγος ο αστυνομικός να φωνάζει να τον ακούει η γειτονία», παραδέχθηκε αντεξεταζόμενος ότι όταν εξήλθε του γραφείου του και πλησίασε, ο παραπονούμενος δεν φώναζε στο νεαρό, αλλά μιλούσε στον ασύρματο.
3. Ενώ παραδέχθηκε ότι δεν μπορούσε να γνωρίζει τι προηγήθηκε της ακινητοποίησης της μοτοσυκλέτας, επέμενε ότι υπήρχε αδικαιολόγητη ένταση, θέση την οποία αναίρεσε όταν πλησίασε τον νεαρό και διαπίστωσε ότι αυτός ήταν καλά.
4. Οξύμωρο κρίνεται το γεγονός ότι ενώ ο κατηγορούμενος έδωσε ανακρινόμενος μια τετρασέλιδη κατάθεση περιγράφοντας τα γεγονότα ως αυτά βεβαίως ήταν φρέσκα στην μνήμη του κατά τον ουσιώδη χρόνο, καμία αναφορά δεν έκανε εντός αυτής, στην καταγωγή, εθνικότητα ή ηλικία του οδηγού της μοτοσυκλέτας, επιλέγοντας όπως για πρώτη φορά προβάλλει κατά την ακροατηρίω διαδικασία νέους ισχυρισμούς, οι οποίοι κατά τα λοιπά, αποτελούσαν και το εσωτερικό ελατήριο που οδήγησε στην παρέμβαση του, τόσο ως πολίτης, αλλά και ως μέλος της ΚΙΣΑ.
5. Τα βαρύνουσας σημασίας πιο πάνω δεδομένα, ουδέποτε ανέφερε προηγουμένως, παρά μόνο επέλεξε όπως τα επικαλεστεί κατά την ακρόαση της υπόθεσης, τέσσερα χρόνια μετά. Μάλιστα, τελειώνοντας την κατάθεση του ανέφερε ερωτηθείς, «αν υπάρχει οτιδήποτε άλλο που θα επιθυμούσε όπως προσθέσει» ότι, «έχει καλύψει όλο το φάσμα των γεγονότων που αφορούν το περιστατικό».
6. Επέμενε ότι έργο της ΚΙΣΑ είναι να παρακολουθεί τον τρόπο που η αστυνομία ασκεί την εξουσία της, και να παρεμβαίνει μόνο όπου κρίνει ότι αυτή ασκείται πλημμελώς. Σε κανένα σημείο της μαρτυρίας του δεν φανέρωσε πού ή ποια ήταν η πλημμελής διερεύνηση εκ μέρους της αστυνομίας που να δικαιολογούσε την παρέμβαση του ως μέλος της ΚΙΣΑ.
7. Η επιμονή του κατά τη ζώσα μαρτυρία του όπως πείσει ότι είχε κάθε λόγο να μεταβεί στο σημείο, «για να καθησυχάσει» όπως ανέφερε πολλακίς τον νεαρό, δεν βρίσκει έρεισμα από την ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρία, και αυτό γιατί, ως ο ίδιος παραδέχθηκε, **(α)** ο αστυνομικός δεν φώναζε στο νεαρό αλλά μιλούσε στον ασύρματο, **(β)** ο νεαρός περίμενε υπομονετικά στο σημείο,

συμμορφούμενος στις υποδείξεις του ΜΚ2 για διεξαγωγή ελέγχου, (γ) μη έχοντας οποιαδήποτε απρεπή συμπεριφορά προς τον ΜΚ2, (δ) μη όντας κτυπημένος ή κλαμένος, (ε) μη ζητώντας τη βοήθεια από τον κατηγορούμενο ή οποιονδήποτε άλλο, (στ) μη έχοντας ο κατηγορούμενος μαρτυρήσει για οποιαδήποτε άσκηση βίας στο πρόσωπο του νεαρού ή άλλη κακομεταχείριση, ή τέλος, (η) την οποιασδήποτε μορφής πλημμελούς εκτέλεσης των καθηκόντων της αστυνομίας γενικότερα.

8. Έχοντας συνειδητοποιήσει ότι ο νεαρός ήταν καλά, επέλεξε, όπως συνειδητά παραγνώρισε το ευγενικό ως το χαρακτήρισε, κάλεσμα του ΜΚ2 για να αποχωρήσει από τη σκηνή, συνεχίζοντας όπως ρωτά ανακριτικού τύπου ερωτήσεις τον νεαρό, με αποτέλεσμα μέχρι εκείνου ακόμη του σημείου, ο ΜΚ2, παρά την αντίληψη του κατηγορούμενου ότι προσπαθούσε όπως διερευνήσει ένα πιθανό αδίκημα, να μην έχει καταφέρει να εξασφαλίσει τα στοιχεία του οδηγού παραβάτη και της μοτοσυκλέτας.
9. Προστίθεται στα πιο πάνω ότι, ως ο ίδιος ο κατηγορούμενος παραδέχθηκε, είχε, κατά πάντα ουσιώδη χρόνο αντίληψη του, το γεγονός ότι, (α) ο ΜΚ2 εκτελούσε τα νόμιμα καθήκοντα του, (β) ότι το πιθανότερό ήταν ότι είχε προηγηθεί κάποιου είδους αδίκημα εξ' ου και η ανακοπή της μοτοσυκλέτας, (γ) ότι ο ΜΚ2 προσπαθούσε να διεξάγει έλεγχο σε ότι αφορούσε τον νεαρό και το καθεστώς της μοτοσυκλέτας (δ) ότι ο οδηγός παραβάτης δεν φορούσε κράνος και (ε) ότι η αντίληψη του περί «τρομοκρατημένου» νεαρού ως τον χαρακτήρισε, δεν ευσταθούσε, με τον ύποπτο να είναι «καλά, και να περιμένει ήρεμα στο σημείο».
10. Παρά τις θέσεις του ότι, ρόλος της ΚΙΣΑ μεταξύ άλλων, είναι να παρακολουθεί το πώς ασκεί την εξουσία της η Αστυνομία χωρίς να παρεμβαίνει, ο ίδιος με τις πράξεις του, ειδικότερα από την στιγμή που δεν παρατηρείτο στο σημείο καμία παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, (ως άλλωστε παραδέχθηκε), ενήργησε συνειδητά κατά τρόπο παρεμβατικό και όχι κατά τρόπον εποπτικό, ως διατείνεται.
11. Η μαρτυρία του κατηγορούμενου το μόνο που φανέρωσε ήταν την απουσία οποιουδήποτε υποβάθρου που να αιτιολογεί καθ' οιονδήποτε τρόπο την επέμβαση και παρέμβαση του στο έργο της Αστυνομίας, είτε ως μέλος της ΚΙΣΑ, είτε ως ενεργού πολίτη.

Δυνάμει όλων των πιο πάνω καταλήγω ότι, παρά το ότι ο κατηγορούμενος υιοθέτησε κατά την μαρτυρία του τα όσα καταγράφονται στην κατάθεση του, προσπάθησε τεχνηέντως όπως τέσσερα χρόνια αργότερα διανθίσει τα εκεί καταγεγραμμένα, κατά τρόπο που να αιτιολογούν ή να δικαιολογούν τις πράξεις του. Παρά την επιμονή του ότι είχε κάθε λόγο όπως μεταβεί και μετέπειτα παραμείνει, στη σκηνή, επιμονή την οποία τεχνηέντως προσπάθησε να καλύψει πίσω από τον μανδύα της ιδιότητας του ως Εκτελεστικός Σύμβουλος της ΚΙΣΑ, ή ακόμη και ενός ενεργού και ευσυνείδητου πολίτη, φανερώνεται από την μαρτυρία ότι τίποτα δεν είχε λάβει χώραν που να αιτιολογεί την οποιαδήποτε συνειδητή παρέμβαση του στο έργο της αστυνομίας, το οποίο σημειώνεται, δεν είχε, μέχρι εκείνου του σημείου, ουσιαστικά, ξεκινήσει. Εν πάση περιπτώσει, όλες οι θέσεις του κατηγορούμενου, ως αυτές προωθήθηκαν τελικώς, έρχονται σε αντίθεση με τις αρχικές θέσεις του, ως προς το πώς εκτυλίχθηκαν τα γεγονότα. Την μαρτυρία του κατηγορούμενου δυνάμει των πιο πάνω δεν αποδέχομαι.

Ευρήματα

Το Δικαστήριο καταλήγει ότι την 2.8.19 ο ΜΚ2 μετά από καταδίωξη, ακινητοποίησε τον οδηγό της μοτοσυκλέτας με αριθμούς εγγραφής XXX XXX στην Οδό ΑΧΧΧ στη Λευκωσία. Ο μοτοσικλετιστής δεν φορούσε κράνος και αφού του έγινε σύσταση, παρέμεινε στο μέρος ούτως ώστε να διενεργήσει σχετικό έλεγχο ο ΜΚ2. Ο ΜΚ2 ήταν εν ώρα εντεταλμένου καθήκοντος, ένστολος, φέροντας την αστυνομική του στολή και κράνος, με τους φάρους της μοτοσυκλέτας του αναμμένους. Ευθύς αμέσως, μετέβηκε στο σημείο ο κατηγορούμενος υποθέτοντας ότι, λόγω της φασαρίας που άκουσε, επρόκειτο για καβγά. Εξερχόμενος του γραφείου του, αντιλήφθηκε ότι ο ΜΚ2 ήταν το πρόσωπο που είχε καταγγείλει στην ΑΔΕΑ προ μερικών εβδομάδων και ότι πιθανόν να διερευνούσε αδίκημα. Στάθηκε πλησίον των προαναφερόμενων δημιουργώντας μεταξύ τους ένα μικρό τρίγωνο. Ο κατηγορούμενος ξεκίνησε να ρωτά ερωτήσεις τον ύποπτο. Ο ΜΚ2 προσπαθούσε να λάβει τα στοιχεία του νεαρού ζητώντας από τον κ. Πολυκάρπου να αποχωρήσει. Ο κατηγορούμενος δεν συμμορφώθηκε, απαντώντας στον ΜΚ2 ότι «δεν είναι από τη δουλειά του τι κάνει ο ίδιος», παραμένοντας στο μέρος και συνεχίζοντας όπως θέτει ερωτήσεις στον νεαρό. Ο ΜΚ2 συνέλαβε τον κατηγορούμενο.

Νομική Πτυχή

Σε κάθε ποινική υπόθεση το βάρος απόδειξης είναι αυτό του πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. Το Δικαστήριο για να καταδικάσει θα πρέπει να είναι σίγουρο για την ενοχή του κατηγορουμένου. Ο κατηγορούμενος δεν έχει το βάρος να αποδείξει οτιδήποτε, ούτε ότι είναι αθώος (βλ. **Woolmington v. DPP [1935] AC 462 HL, R. v. Majid [2009] EWCA Crim 2563**). Εάν το Δικαστήριο μετά την αξιολόγηση των μαρτύρων και τα ευρήματα του, παραμένει με έστω, υποβόσκουσα αμφιβολία η αθώωση είναι αναπόφευκτη (βλ. **Munteanu v. Δημοκρατίας (2013) 2 A.A.Δ 459**).

Η παρεμπόδιση οργάνου τήρησης της τάξης κατά την κανονική εκτέλεση του καθήκοντος του συνιστά δυνάμει του **άρθρου 244 (β) του Ποινικού Κώδικα**, πράξη ποινικά κολάσιμη η οποία επιφέρει, -σε περίπτωση καταδίκης του προσώπου που παρεμπόδισε- φυλάκιση μέχρι και δύο έτη. Ως έχει νομολογηθεί⁴, τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος, την σωρευτική πλήρωση των οποίων η κατηγορούσα αρχή οφείλει όπως αποδείξει, είναι: **(α)** να έχει λάβει χώραν παρεμπόδιση ως γεγονός πραγματικό, **(β)** η παρεμπόδιση να ήταν εσκεμμένη, **(γ)** να κατευθύνεται εναντίον οργάνου τήρησης της τάξης και **(δ)** που εκείνη τη στιγμή εκτελεί το καθήκον του.

Το τι συνιστά παρακώλυση ή παρεμπόδιση, έχει τύχει ερμηνείας στην απόφαση **Αχτάρ ν Αστυνομίας (2010) 2 A.A.Δ 397**. Ως εκεί καταγράφεται, με παραπομπή στο **Penal Law of India**, «σε άρθρο του Ινδικού Ποινικού Κώδικα⁵, ανάλογο, αλλά όχι πανομοιότυπο με το άρθρο 244(β) του Κεφ. 154, απλές απειλές ή προσβλητικές λέξεις ή φράσεις δεν είναι επαρκείς για να θεμελιώσουν παρακώλυση». Καθοδήγηση επίσης αντλεί το Δικαστήριο από το **Σύγγραμμα Blackstone's Criminal Practice 2020, παρ. B2.51, σελ. 280**, όπου καταγράφεται ότι:

« a person obstructs a police constable if he makes it more difficult for him to carry out his duty (**Hinchycliffe v Sheldon [1955] 3 All ER406**)».

Η παρεμπόδιση σύμφωνα με το Σύγγραμμα δύναται να γίνει όχι μόνο δια της εκτέλεσης μιας μορφής πράξης, αλλά μπορεί να λάβει χώραν ακόμη και δια παραλείψεως. Δηλώνεται μάλιστα ότι «το καθήκον εργασίας της αστυνομίας» εκτείνεται ακόμη και στις περιπτώσεις

⁴ Αχτάρ ν Αστυνομίας (2010) 2 A.A.Δ 397

⁵ Sir Hari Singh Gour 9^ο εκ. Τόμος 2, σελ. 1484

όπου αυτή προβαίνει σε γενικές παρατηρήσεις ή διερεύνηση πριν ακόμη τη διάπραξη ενός αδικήματος.

«While 'resisting' implies some physical action, no physical act is necessary to constitute obstruction... Answering questions incorrectly may, however, amount to obstruction, although the distinction is not always clear (see **Ledger v DPP [1991] Crim LR 439**)... A person may obstruct by omission, provided that such a person is under an initial duty to act (**Lunt v DPP [1993] Crim LR 534**). Police could still be said to be acting in execution of their duty even if only making general inquiries before an offence was committed. The court admitted that this was a difficult situation, since the result of the tip-off was in fact the prevention of crime».

Όσον αφορά την υπό κρίση κατηγορία, έχει αποδειχθεί ότι ο ΜΚ2, κατά τον επίδικο χρόνο ήταν ο υπεύθυνος αστυφύλακας της Ομάδας «Ζ», επιφορτισμένος με το καθήκον της επίβλεψης της τροχαίας κίνησης και τήρησης της τάξης. Περαιτέρω, έχει αποδειχθεί ότι κατά τον ίδιο χρόνο ο αστυφύλακας εκτελούσε κανονικά τα καθήκοντά του, αφού βρίσκονταν σε εντεταλμένο καθήκον. Σημειώνεται στο σημείο αυτό και η παραδοχή του κατηγορούμενου ότι, κατά πάντα ουσιώδη χρόνο ο ίδιος είχε αντιληφθεί ότι ο ΜΚ2 ήταν εν ώρα καθήκοντος, διερευνώντας πιθανό αδίκημα, ως αυτό ενδεχομένως είχε διαπράξει από τον οδηγό της μοτοσυκλέτας, με τις πράξεις του κατηγορούμενου να εκτυλίσσονται παρουσία του συγκεκριμένου αστυφύλακα.

Από τα όσα συνάγονται από τα πιο πάνω εκτεθέντα αποσπάσματα από το σύγγραμμα **Blackstone's** (ante), φαίνεται ότι παρεμπόδιση υπάρχει όταν ο κατηγορούμενος κάνει πιο δύσκολη την εκτέλεση του καθήκοντος του αστυφύλακα. Περαιτέρω συνάγεται ότι δεν χρειάζεται κάποια φυσική πράξη για να υπάρχει τέτοια παρεμπόδιση, αλλά τέτοια στοιχειοθετείται και σε περίπτωση παράλειψης. Αναμφίβολα στην παρούσα, οι πράξεις και επιλογές του κατηγορούμενου δυσχέραναν το έργο της αστυνομίας σε τέτοιο βαθμό που ο ΜΚ2 αναγκάστηκε στο τέλος να συλλάβει τον κατηγορούμενο για παρεμπόδιση, με δεδομένο πάντα ότι ο τελευταίος δεν συμμορφώθηκε στη σύσταση που του έγινε από τον αστυφύλακα όπως αποχωρήσει από το χώρο, αλλά αντίθετα, παρέμεινε εκεί, επιλέγοντας όπως συνεχίσει να ρωτά ερωτήσεις τον νεαρό μοτοσικλετιστή, παρεμποδίζοντας τον ΜΚ2 από την εκτέλεση των νόμιμων καθηκόντων του.

Δυνάμει των πιο πάνω, κρίνεται ότι υπάρχει **πλήρωση των συστατικών στοιχείων υπό το (α), (γ) και (δ) του αδικήματος.**

Απομένει να εξετασθεί κατά πόσο οι πράξεις του κατηγορούμενου, είτε ευθύς εξ' αρχής είτε μετά τη σύσταση του ΜΚ2 όπως αποχωρήσει, συνιστούν εσκεμμένη παρεμπόδιση του συγκεκριμένου αστυφύλακα κατά την εκτέλεση του καθήκοντός του, ως ήταν η θέση της κατηγορούσας Αρχής- (συστατικό στοιχείο (β)).

Ο όρος εσκεμμένο, ή αλλιώς «willful», ερμηνεύεται ως εξής στο **Blackstone's (ante), παρ. B2. 53:**

«D does not commit willful obstruction if he tried to help the police, even if he actually makes their job more difficult (**Wilmott v Atack [1977] QB 498**) nor can he be guilty if he is unaware that he is obstructing police officers at all (**Ostler v Elliot [1980] Crim LR 584**), but if D deliberately obstructs the police, it will be no defense to argue that he was merely trying to prevent the arrest of a person he believed to be innocent (**Lewis v Cox [1985] QB 509**).

Είναι γνωστή η αρχή δικαίου ότι: «το στοιχείο της ένοχης διάνοιας αποδεικνύεται κατά κανόνα συμπερασματικά και από το σύνολο της ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρίας» (βλ. **Ζακακιώτης ν Αστυνομίας (2009) 2 Α.Α.Δ.175 και Φανιέρου ν Δημοκρατίας (2003) 2 Α.Α.Δ 104**). Η λογική επιτάσσει ότι ένα άτομο θεωρείται ότι έχει την πρόθεση να επιφέρει τα φυσιολογικά αποτελέσματα των πράξεων του. Αυτή η θέση επιβεβαιώθηκε μέσω της απόφασης **Ακκελίδου ν Αστυνομίας (2005) 2 Α.Α.Δ 249 της Πλήρους Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου**, ενώ έτυχε επιδοκιμασίας και στην **Αθανασίου ν Αστυνομίας (2016) 2 Α.Α.Δ. 367**, -η οποία ακολούθησε της Ακκελίδου. Στην **Ακκελίδου (ante)** αναφέρεται ότι:

«Πρόθεση του δράση είναι να επιφέρει ό,τι επάγεται η πράξη του (α) όταν το επιθυμεί, ανεξάρτητα από το αν προβλέπει ή όχι ότι πιθανώς να επέλθει· και (β) όταν προβλέπει ότι πιθανώς να επέλθει, είτε το επιθυμεί είτε όχι. Και βέβαια η πρόθεση δεν συναρτάται με το ελατήριο: Πρόκειται και πάλι για κανόνα του κοινού δικαίου που εξηγείται με λεπτομέρεια στην **Hyam v. D.P.P. [1974] 2 All E.R. 41**. Βρίσκεται και στην τελευταία παράγραφο του άρθρου 9 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154:

«Εκτός των περιπτώσεων, κατά τις οποίες διαφορετικά προβλέπεται ρητά, το ελατήριο από το οποίο ωθήθηκε ο υπαίτιος στη διενέργεια της πράξης ή της παράλειψης ή στη διαμόρφωση της πρόθεσης από την οποία παρακινήθηκε σε τέτοια πράξη δεν επηρεάζει διόλου την ποινική ευθύνη. Πρόθεση για να την εξηγήσουμε με απλά λόγια, σημαίνει ένοχη σκέψη. Δηλαδή, να έχει κατά νου ο δράστης τι θα επιφέρει με την πράξη του ή τουλάχιστον την πιθανότητα των επιπτώσεων. Τα εξωτερικά ή αντικειμενικά στοιχεία της περίπτωσης παρέχουν συχνά το έρεισμα της κατάληξης ως προς την πρόθεση. Δεν προεξοφλούν όμως το αποτέλεσμα, δεν υπάρχει αμάχητο τεκμήριο περί πρόθεσης να επιφέρει κανείς τις φυσιολογικές επιπτώσεις των πράξεων του. Είναι απαραίτητη η δικαστική κρίση,

στη βάση της μαρτυρίας, ότι έτσι σκεφτόταν ο ίδιος ο δράστης. Όχι ότι έτσι θα σκεφτόταν ένας λογικός άνθρωπος αν ήταν στη θέση του δράστη».

Έχοντας κατά νου τις ως άνω νομολογιακές αρχές, φρονώ ότι η ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρία, μιλά από μόνη της. Στην προκειμένη, κανένα θέμα ή ζήτημα δεν είχε προκύψει με τον νεαρό παραβάτη, που έδιδε το έναυσμα, είτε σε πολίτη, είτε υπό την ιδιότητα αυτού ως Εκτελεστικό Στέλεχος μιας Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης όπως πλησιάζει εντός του πεδίου εργασίας και/ή διερεύνησης ενός αδικήματος, και ξεκινώντας, χωρίς να έχει προηγουμένως εξασφαλίσει την οποιαδήποτε άδεια ή συναίνεση από τον επί καθηκόντι αστυνομικό όπως υποβάλλει, ανακριτικού τύπου ερωτήσεις στον ύποπτο.

Στην απουσία οποιουδήποτε υποβάθρου -ως αυτή έχει ανωτέρω κριθεί- που αιτιολογούσε την παρέμβαση του κατηγορούμενου, είτε ως ενεργός πολίτης είτε ως Εκτελεστικός Σύμβουλος της ΚΙΣΑ κρίνεται, ότι η εν λόγω πράξη του και παρέμβαση του, ήταν καθαρά υποκειμενική με σκοπό, την παρεμπόδιση του συγκεκριμένου αστυνομικού από την εκτέλεση των καθηκόντων του. Σύμφωνα με τα αναφερόμενα του ίδιου του κατηγορούμενου κατά την μαρτυρία του, ο ίδιος, λόγω της ενασχόλησης του με τη ΚΙΣΑ, γνωρίζει πολύ καλά την νοητή γραμμή που διακρίνει την «εκ του μακρόθεν παρακολούθηση / «monitoring»» σε ότι αφορά την άσκηση της αστυνομικής εξουσίας και των πράξεων που ενδεχομένως να συνιστούν παρέμβαση στο έργο της αστυνομίας.

Σκοπός του κατηγορούμενου δεν ήταν ως διατείνεται, να «καθησυχάσει» τον νεαρό, γιατί, ως παραδέχθηκε τελικώς, ο νεαρός «ήταν καλά». Αντίθετα, σκοπός του ήταν, έχοντας εντοπίσει αμέσως, εξερχόμενος του γραφείου του, τον ΜΚ2 ως το πρόσωπο που κατήγγειλε για απρεπή αστυνομική συμπεριφορά προ μερικών εβδομάδων, όπως προκαταλάβει καταστάσεις, και «προστατεύσει» εμμέσως, τον νεαρό παραβάτη από τα «χέρια» του συγκεκριμένου αστυφύλακα, ξεκινώντας πρώτος, όπως τον ρωτά ερωτήσεις, προΐδεασμένος από τα προηγούμενα συμπεράσματα που είχε εξάγει σε ό,τι αφορούσε τον ΜΚ2.

Αυτονόητο πως, η αστυνομία, - εδώ ο ΜΚ2- για σκοπούς αποτελεσματικής άσκησης της επί του προκειμένου εξουσίας του, για διατήρηση μεταξύ άλλων της τάξης, είχε την αυτονόητη και παρεπόμενη εξουσία, καθώς και το δικαίωμα να λάβει όλα τα δέοντα μέτρα καθώς και να προβεί και σε οποιαδήποτε νόμιμη ενέργεια θεωρούσε κατάλληλη και αναγκαία υπό τις περιστάσεις. Ο κατηγορούμενος, αφ' ης στιγμής του ζητήθηκε ευγενικά όπως αποχωρήσει από το σημείο, είχε πλήρη πλέον γνώση, - αν και το γνώριζε από

προηγουμένως- ότι το όποιο ενδιαφέρον του, προκαλούσε πρόσκομμα στις προσπάθειες της αστυνομίας όπως επιτελέσει το καθήκον της, και κάθε άλλο παρά βοηθητικές ήταν οι ενέργειες του. Ο ΜΚ2 ορθώς, χρησιμοποιώντας την αστυνομική του ιδιότητα, είχε πληροφορήσει και παρακαλέσει τον κατηγορούμενο όπως αποχωρήσει, με τον κατηγορούμενο να οφείλει, συμμόρφωση με τις οδηγίες του. Αντίθετα όμως, ο κατηγορούμενος αποκρίθηκε στον ΜΚ2 ότι «δεν είναι από την δουλειά του τι κάνει ο ίδιος». Επιπλέον, παρά τη σύσταση του αστυνομικού, ο κατηγορούμενος συνέχισε να δείχνει τις προθέσεις του, ως αυτές είχαν διαμορφωθεί εξ' υπαρχής, παραμένοντας στο μέρος, συνεχίζοντας όπως ρωτά ερωτήσεις τον οδηγό, επιβεβαιώνοντας κατά αυτόν τον τρόπο το συνειδητό των πράξεων του.

Ο κατηγορούμενος παρασυρόμενος από τις δικές του προσωπικές απόψεις για το πρόσωπο του ΜΚ2, επενέβηκε στα καθήκοντα του τελευταίου, παραγνωρίζοντας πλήρως ότι, πρώτιστο καθήκον της αστυνομίας, είναι η προστασία και η ασφάλεια των πολιτών, την οποίαν, οι τελευταίοι εναποθέτουν στα χέρια της. Δεν ήταν συνεπώς στη απόφαση του κατηγορούμενου να μεσολαβήσει για να διασφαλίσει αυτή την προστασία στο πρόσωπο του νεαρού, αλλά στα χέρια της αστυνομίας, η οποία δεν είχε σε κανένα στάδιο επιδείξει οποιαδήποτε αστοχία στην εκπλήρωση μεταξύ άλλων, και αυτού, του καθήκοντος της. Αυτή ακριβώς η νοητική κατάσταση, συνιστά την υποκειμενική υπόσταση (*mens rea*) του αδικήματος η οποία, συνόδευε κάθε πτυχή της αντικειμενικής υπόστασης (*actus reus*) του αδικήματος, εν γνώσει πάντοτε του κατηγορούμενου ότι οι πράξεις του, ήταν όχι μόνο μεμπτές, αλλά θα επέφεραν ό,τι πιθανώς να επάγετο από αυτές.

Σημειώνεται εδώ ότι, δεν έχει σημασία, αν η παρεμπόδιση, δηλαδή η πράξη, επέφερε κάποιο αποτέλεσμα, ήτοι να οδήγησε σε μη σύλληψη του νεαρού, ή στην μη προσαγωγή του στον αστυνομικό σταθμό. Κοντολογίς, το μεμπτό της πράξης του κατηγορούμενου, δεν είναι αλληλένδετο με το κατά πόσον τελικώς, ο ΜΚ2 κατάφερε την εκτέλεση των καθηκόντων του ή όχι.

Δίκαιη Δίκη/ Πλημμελής Διερεύνηση/Πρόθεση

Κρίνεται κατάλληλο σημείο όπως, απαντηθεί η θέση που έχει προβάλει η υπεράσπιση στις αγορεύσεις της περί μη δίκαιης δίκης του κατηγορούμενου, ελλείψει της μαρτυρίας του οδηγού παραβάτη. Τη θέση αυτή της υπεράσπισης το Δικαστήριο δεν συμεριζεται. Και εξηγώ. Στην παρούσα έχει καταστεί ξεκάθαρο από την μαρτυρία του ΜΚ1, ανακριτή της υπόθεσης ότι, δεν μπορούσε να ληφθεί

κατάθεση από τον νεαρό παραβάτη για την υπόθεση που αφορούσε στο πρόσωπο του κατηγορούμενου όταν ο οδηγός ευρισκόταν ταυτοχρόνως στο σταθμό με τον κατηγορούμενο. Αυτό γιατί μέλημα της αστυνομίας ήταν η διερεύνηση των αδικημάτων που αφορούσαν άμεσα τον ίδιο τον οδηγό, ως αυτά είχαν προηγηθεί. Ελλιπής διερεύνηση θα μπορούσε ενδεχομένως να εξεταστεί σε περίπτωση που δεν γινόταν καμία προσπάθεια από μέρους της αστυνομίας όπως εντοπιστεί, εάν υπήρχε, οποιαδήποτε περαιτέρω μαρτυρία αναφορικά με το υπό κρίση συμβάν. Ως MK1 ανέφερε, ο ίδιος μετέβηκε μετά από λίγες μέρες στο σημείο, αναζητώντας και εντοπίζοντας τελικώς, τόσο την κα. Παπαδοπούλου η οποία έδωσε σχετική κατάθεση, με τον Ιορδανό Fatij Ahmad να μην επιθυμεί, παρά το κάλεσμα της αστυνομίας, όπως δώσει οποιαδήποτε στοιχεία για το περιστατικό.

Στη θέση της υπεράσπισης ότι, η παρουσία του οδηγού της μοτοσυκλέτας θα διαφώτιζε το Δικαστήριο αφού θα μπορούσε να γίνει αναφορά στο κατά πόσον ο κατηγορούμενος ήταν εχθρικός ή απότομος όταν ο MK2 του ζήτησε να αποχωρήσει, φρονώ ότι, η απόκλιση μεταξύ των θέσεων των δύο πλευρών ως προς τα γεγονότα, δεν είναι τέτοια που να κρίνεται ως επάναγκες η παρουσία του μοτοσικλετιστή για αποσαφήνιση των πιο πάνω. Αποτελεί κοινό έδαφος ότι, το συμβάν εκτυλίχθηκε παρουσία αυτών των τριών προσώπων, ότι ο παραπονούμενος την ώρα του περιστατικού προσπαθούσε να διερευνήσει κατά πόσον διαπράχθηκε από τον οδηγό της μοτοσυκλέτας κάποιο αδίκημα, ο κατηγορούμενος ρωτούσε ερωτήσεις τον νεαρό, και ο κατηγορούμενος κλήθηκε όπως αποχωρήσει. Συνεπώς επίδικο ζήτημα δεν αποτελεί κατά πόσον ο MK2 ζήτησε ευγενικά ή όχι από τον κατηγορούμενο όπως αποχωρήσει, όπως ούτε αν ο κατηγορούμενος συμπεριφερόταν κόσμια ή όχι. Αναφορικά με το ότι η παρουσία του ενδέχεται να διαφώτιζε κατά πόσον ο MK2 φωνασκούσε στον νεαρό, σημειώνεται, ότι τη θέση αυτή αναίρεσε ο ίδιος ο κατηγορούμενος κατά την ζώσα μαρτυρία του.

Τέλος, ως προς το κατά πόσον η μαρτυρία του μοτοσικλετιστή θα διαφώτιζε το Δικαστήριο ως προς την πρόθεση του κατηγορούμενου, αναφέρω ότι, επίδικο ζήτημα παραμένει στην παρούσα, κατά πόσον υπήρχε παρεμπόδιση, και αν ναι, κατά πόσον αυτή η παρεμπόδιση έγινε σκόπιμα. Αυτό είναι ζήτημα που χρήζει Δικαστικής απάντησης, η οποία δεν δίδεται να δοθεί από οποιοδήποτε μάρτυρα κατηγορίας. Η όποια θέση του μάρτυρα επί του προκείμενου υπενθυμίζεται, δεν θα

ήταν τίποτε άλλο από μαρτυρία γνώμης, την οποία το Δικαστήριο κατά κανόνα δεν μπορεί να αποδεχθεί δυνάμει της Νομολογίας.

Το γεγονός ότι δεν κλήθηκε από την κατηγορούσα αρχή πρόσωπο από το οποίο δεν λήφθηκε καν κατάθεση κατά την πρόοδο του ανακριτικού έργου – και συνεπώς δεν καταγράφεται ούτε επί του κατηγορητηρίου- δεν θα μπορούσε από μόνο του να θεωρηθεί ότι πλήττει, και μάλιστα ανεπανόρθωτα, το δικαίωμα του κατηγορούμενου σε δίκαιη δίκη. Η υπεράσπιση αν πραγματικά την απασχολούσε το ζήτημα της παρουσίας του εν λόγω μάρτυρα στο εδώλιο, είχε κάθε δικαίωμα όπως κλητεύσει αυτόν, εφόσον είχε στην γνώση της το όνομα του. Για λόγους που αφορούν την ίδια, κάτι τέτοιο δεν έπραξε. Υπό το σύνολο των ενώπιον του Δικαστηρίου δεδομένων και περιστάσεων, δεν έχει καταδειχθεί ότι ο οδηγός της μοτοσυκλέτας αποτελούσε ουσιώδη μάρτυρα κατά τρόπο που η μη παρουσία του στο Δικαστήριο, από μόνη της, να ήταν ικανή να πλήξει το δικαίωμα του κατηγορούμενου σε δίκαιη δίκη στην ευρύτερη διάσταση του, εφόσον η απουσία του δεν φαίνεται να αφήνει κενό σε ότι αφορά κρίσιμα γεγονότα της υπόθεσης⁶.

Κατάληξη

Δυνάμει όλων των πιο πάνω το Δικαστήριο καταλήγει ότι έχουν αποδειχθεί σωρευτικά όλα τα συστατικά στοιχεία της κατηγορίας, με την κατηγορούσα αρχή να έχει αποδείξει πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας την διάπραξη των αδικημάτων από τον κατηγορούμενο, πράξεις οι οποίες ποινικοποιούνται συμφώνως των προνοιών των άρθρων 244(β) του Ποινικού Κώδικα. Ο κατηγορούμενος κρίνεται συνεπώς ένοχος στην κατηγορία που αντιμετωπίζει.

(Υπογρ.).....

M. Ναθαναήλ, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

⁶ Παρασκευάς ν Αστυνομίας (2012) 2 Α.Α.Δ.649, Α. Panayides Contractive Ltd ν Νίκου Σταύρου Χαραλάμπους (2004) 1 Α.Α.Δ.416, XXX ν Δημοκρατίας Ποινική Έφεση 253/2017, 28 Φεβρουαρίου, 2019. .

